

A cziprus-ág.

NAGY halottunk immár künn a temetőben.
Fáklyafüst elszállott, siró szem fölszáradt.
S hogy hiány ne légyen — előfizetőben
Böles nevével gyorsan zajt esap' a kufárhad.
Vészkiáltást hajt a szél a levegőben:
»Jaj mi lesz belőlünk! Zajlik, dagad,
árad!»

Ekkor közbe zendül, sohajtástól hordva,
Leveled keserűn bánatos akkordja.

Már-már azt hívők, hogy elborult hazádnak

Gyászat, vesztességét, könnyeit nem érted;
Ami fáj mi nekünk: távol Genuának

Idegen körében nem látod, nem érzed;

Ámde megszólalt az »ész-sziv rokonságnak«

Félszázados-nyelvén a baráti érzet,

S mint az elbukott kor »végső élő szobra«

Cyprus-ágot küldtél a dicső sirdombra.

¶Cyprus-ágot küldtél, s multakon borongva

Elitéled néped, s az új nemzedéket,

Sőt elkomoruló jós igéd, szorongva,

Még jövendőnknek is vetne vala véget;

Látszik a poeta mindenik sorodba

Ámbár sohse tudtál tartani mértéket.

Mentünk véled egykor, hova jutánk, látod:

»Távolból keresed, s nem leled hazádat!«

Ám mi megtaláltuk, a bús kripta zára

Fölpattant s kilépett nemzeded »mely

nincsen,« —

Fölpattant, kilépett bölcstünk szózatára,

Ifju vér, meleg szív dobog kebleinkben,

Lesz e honnak, nem csak volt historiája,

Egészséges nép él, s akar élni itten!

Mit egykor Deáknak hívtak: az az élet

Koszorús sirjából ezt izeni néked.

B. J.

Árvizes közgyűlés a városházán.

— Törédék. —

Doctrubán. Szót kérek!

Elnök. Kérem a jegyző urat a főorvos ur nevét a szónokok sorába igtatni. (Megtörténik. Általános érdeklődés.)

Doctrubán. Tisztelt közgyűlés! A roppant aggodalom lecsillapodván az árvizzel együtt és elmulván a veszély — kötelességemnek ismerem fölhívni a t. közgyűlés figyelmét (feszült várakozás) az uristenre! Indítványozom, hogy a főváros minden felekezeti templomában tartassék hála-isteni tisztelet. (Álmélkodással elfogadjatik.)

Schwendtner apát. Tisztelt közgyűlés! Elöttem szólott képviselő társam ékes kifejezést adván azon érzelemnek, mely mindnyájunkat eltölt: sürgetősb indítvánnyal bátorodom a t. közgyűlés elé járulni. Ugyanis: az enyhülő, majdan melegedő időjárás folytán az apadó víz salakjában visszamaradt veszélyes anyagok erjedése igen valószínű lévén, kérem a közgyűlést már most intézkedni az iránt, hogy az endemikus és epidemikus bajok elhárítása céljából a legerélyesebben intézkedjék. (Élénk helyeslés.) Emlékezhetnek rá sokan a t. jelenlévők közül, hogy az 1838-ki árvízre következtet nyáron főleg az intermittens mennyire dühöngött.

Doctrubán (közbevág.) De kérem, ezek a dolgok rám tartoznak.

Schwendtner apát. Tudom. Épen azért mondtam el én.

Cacadubius. A főorvos ur indítványát védelmem alá veszem nagyságos előttem szóló gunyos megjegyzése ellen. Hiszen tudvalevő, hogy a doctorok mind az uristenben bíznak.

Ostffy monológja.

(Kossuth levelét olvasva) ... »üzérkedési lázragály hullott ki a kiegyezés Pandora-szelenczéből s a telhetetlen sáskák és vérszopó nadályok egész serege!« No lám, mit mond Kossuth apánk! A virszopó nadállok egész sáskaserege hullott a kiegyezkedésből. Hanem Lajos bácsi, megkövetem teljes reverenciával, hogy az a virszopó nadáll az in gondolatom és Lajos bácsi aztat tülem plagyizálta, az zikker. In vótam az aki kitanáta, hogy hazánk ides tetemin nadállok pióczáskodnak és aztat meg is mondtam egész ország színe előtt, Lajos bácsi csak utánam beszill. De mer hogy pártvezírünk oszt meg nagy száműzött és különben is minden igaz 48-asnak törvényes ides apja, azért hát hallgatok szípen és nem ütök lármát, sótt heleslem aggálat.

A vízi firkonez.

(Reporter nauticus, v. aqualis. Cuvier.)

— Természetrájk. —

NINCSEN rossz, amiben valami jó nem volna. Az országos csapás, mely pusztítólag rombolja dűledező hajlékainkat, nagyszerű találmányomnak volt okozója. Feltaláltam a gyalog hajót, vagyis tevét a tengerek (ad normam a »sivatagok hajója.«) Constructiója: egy fél meszely = 3 deciliter törkölypálinka, mint foglaló; 80 krajczár = 2 franc = 1 3/5 márka napszámba; egy izmos tötlegény, mint alapeszme.

A hullámokon Széll Kálmánuk egy terjedelmes országgyűlési beszéde uszik. Az egyetlen száraz pont, melyet még az árvíz sem tudott kellően átáztatni. Számos adófizető polgár e lebegő buczkára menekült. Nincs semmi bajuk. Rothschild rentéjének első feléből fognak megélni, mely e beszédben örökre el van temetve. Kissé unatkoznak a menekültek.

E perczben esett egy tisztességesen öltözött némbor a vízbe. Sok habot ver. Valószínűleg szakácsné volt.

A mentő bizottság néhány igen hasznos taggal szaporodott. Közibök állt Simonyi Ernő, mint azon férfi, ki a legirtózatostól sem riad vissza, és Csiky Sándor uram, kin a víz nem fog.

Egy józan politikai eszme, a vizártól való félelmében bemenekült a szélső bal-oldal klubb-helyiségébe Csanyágyi Sándor aszerenesétlent, mint a klubb céljaiva. Össze nem férhető toladót, azonnal delogiroztatta.

High Life.

Ce jeudi.

Kricsi dear,
Pindearnek igazá ván:
A víz a legjobb sportt.

A hét signaturrájá az
»M. T.« volt. M. T., c'est
nous! Mi Tündököltünk
Mágnási Titánok és Mi-
nisterriális Titkárok.

Mille Tonnerre! Ez si-
kerrült, by Noé!

Noé, noyé! Volt-e oly
étage, ahová nem mászott
föl a sauvetage?

E két initial iniált
mindent. Ce cher peuple,

mily boldog volt, hogy
megmentettük! Lucsival

és Rruesival fogádták Mu-
ki és Niki, hogy ki ment

meg többet? A bettingben márr annyirra nekivizesed-
tek (csak nem lehet a vizen nekitüzesedni?) hogy márr
borravalóval kezdtek az áldozatokat horrgászni. De a
stokfisok mind visszamenekültek a házukba. Tán még
most is fogdossák. Én rrezsemrről több kedvet talál-
tám a pumpolásban. Entreprise des pompes funhébreaux.
Verrstehst? Kitünő, by lyra!

Nekünk minden sikerrül. Mā evezőlápát dans la
patte, holnap a lant. Jobban is érrzi magát fent a lant
mint alant. Pas vrai? Minden újjunkrrá tudunk scán-
dálni. Le scandal, par bleu, ez nem válami nágy tour de
force. De nem köll vele visszaélni mint ce cher Sigráry.
Csak egy esprit ván, amit rrespectálni kell: az esprit
de corps — de ballet. És notre Philippchen a mando-
linon kezd kádencziázni. Quelle décadance! Hánem a
Gézá! azt rrágádjá az ápollini eszéá és egyenest a nápbá
néz a! Phoebos, phidebos, éposz; drráma-puttráh; gázél
gézál; madrrigál, padrrigál, fradrrigál; sonnet, Thon-
net Stonnet; epigrám, milirrá; refrain palefrain;
ritournel pastourelle; jambus, crampus, coryambus, dit-
hyrampus; ódá, ide; hymnem nönem; lyra, lyrum, larum
etcætera citerarum. Úf!

Qu'en dites vous? Hein? Mámá nágyon schwung-
ban vágyok. Move on, pegass!

De vissza kell szállnom a vízbe. Evező fel!..
Klatsch!

Yours

MONOKLES.

PROCLAMATIO.

Szrbek!

Hozzátok siettem egyenesen a boulevard des Italiens-ről, hol cafémában egyszerre csak azt olvasom, hogy ti fölkeltek. Rögtön fölkeltem magam is és a legközelebbi vonattal itt termettem körötökben, hogy a törököt Európából kikergessem. De én egymagamra gyöngye vagyok. Hol marad Belgrád és Crnagóra? Ó jaj, amott retrobelgrad politikát üznek, emitt pedig szomorú nótát fának:

*Crnagóra, Crnagóra
Gyáva, nem hajt a jajszóra,
Bár »Zasztava« rá gunyt szóra,
És kergette, mint a Bóra.
Még sem fuvat indulóra.
El fog mulni a jó óra
S ülhetünk majd szépen a Popó — vicstra.*

Szégnyen! El vagytok hagyatva szlávok. Crnagóra többé nem góra, csak crnagorilla. De ne essetek kétségbe, itt vagyok még én, Karagyorgy siet hozzátok! Karagyorgy kara fog megvédeni! Caradoc eljutott Parisig, Caragyorgy el fog jutni Byzanczig. Reszkess Byzancz! Fölszereltem egy légiót és fentartom saját költségemen. Tagjai nem

Unger beszéde a reixráthban.

(From our own.)

MAGAS ház! Az osztrák kabinetnek volt szerencséje minap kijelenteni, hogy halni kíván. E nyilatkozata általában azon téves véleményt költötte, mintha a kormány meg akarna halni, holott ép ellenkezőjét jelenti, t. i. hogy élni óhajt és hosszú egészségért imádkozik. Mint Hegel német filozofus s a magyar lapokban képviselő társam mondani szokta: minden ember holtra éli magát. Csodálkozással tapasztaltuk tehát, hogy minden oldalról érkeztek a condoleáló vizitkártyák és az emberek rólunk parteczdula-hangon kezdtek beszélni, sőt az Entreprise des pompes funebres ajánlott miniket ingyen eltemettetni — pláne a pesti entreprise elég vakmerő volt azt ajánlani, hogy Depretis és Lasser temetésére még rá is fizet. (Gyalázat!) Ily jelenségek arra kényszerítik a kormányt, hogy tettképességét egy erélyes szónoklattal bebizonyítsa és a gyöngékedéséről szállongó híreket meghazudtolja. (Halljuk!) Bátorodom tehát a bécsi orvosi karnak egy bizonyítványát betervejeszteni, mely azt tanúsítja, hogy Lasser úr kivételével legjobb egészségünknek örvend Ausztria. (Sehr gut!) T. társunk, fájdalom, a chlumi ködben Königrätz táján kapott náthától olyan orrot kapott, melyet azóta folyton lógtat. A magyar alkudozásokban én fogom helyettesíteni, amint hogy ő is kijelentette: »ich gebe u n g e r n Platz zur Aktion« (Sehr gut!) és remélem, hogy az eredménnyel jobban meg lesznek elégedve, mint az eddigi Lasser faire-rel. Magyarországgal szemben állásunk az eddigi szempont marad, mert amint egyrészt

fognak semmi lénungban részesülni, hogy így különbözzenek a zsoldos hadaktól, melyek ellenünk indulnak. Lelkesültségből szolgálnak s én kész vagyok áldozatokkal is biztosítani e csapat fennállását. Ágyunk még nincs, de puskánk lehetne, ha pisztolyunk volna. Remélem meg is fog felelni a benne helyezett bizalomnak, mi-helyt tűzbe jön, melynek elkerülése szempontjából a triesti assicurazioni generali-nál biztosítottam tűzveszély — s a fejeket betörés ellen egy-egy piastere erejeig, fizetendő az én trónrajutásom napján a belgrádi bank által. És most szrbek és szlávok rajta! Alljatok mellém és lesz seregem! Győzzétek le a törököt és én diadalt fogok ülni! Üzzétek el Milánt és belgraduáljatok engem fejedelemmé, ezt kívánja töletek Miletics és a haza.

S most zendüljön csatadalom:

*Azt üzeni Kara Gyorgye:
A török magát elhordja!
Azt üzeni Gyorgye Kara:
Princzézé lenni ő akar ma!
Ennél fogva szultán, Milán,
Személyes biztosság mián,
Fussatok ő Milán, szultán,
Mielőtt dühöm feldul tán!*

Adtam főhadiszállásomon Banjalukában Boszniában.

Karagyorgye Péter.

tanácsos az eddigi szemponton állni, másrészt ép oly helyes az eddigi állásontról szemlélni. Események, ami nem azt jelenti hogy bukományok küszöbén állunk. (Derültség. Sehr gut!) El vagyunk határozva semmit sem engedni; ez állásunk szempontja. Viszont értesülve vagyunk, hogy Tisza sem fog semmiben sem engedni, s eszerint teljes nyugalommal tekintünk az alkudozások elé. Mindenesetre ki fogjuk menteni Lajthániát a finanziaális romlásból, mely a magyar követelések által fenyegeti. Magyarország nem fogja feledni a szép ígéretet: szeresd felebarátodat, mint tennemagadat. Szeretni fog minket, kik felebarátai vagyunk és felebarátságunkért megajándékozand egész barátságával, akkor aztán ez a 1/2 barátság és 1 egész barátság helyreállíthatja a kvóta 30 és 70 perczentei által megzavart arányt. Csak is ily körülmények segélyével emelkedhetik a paritás alparira, hogy alparitás nőhesse ki magát belőle. (Aber schon sehr gut!) Némelyek kétkednek ugyan abban, vajjon mindezt par excellence par son excellence Mr. Tisza vihethük-e ki; — de ő sokkal jobb kálvinista, semhogy ne ismerné a bibliát, melynek szavai szerint ne kívánja az ember másnak azt, amit magának kíván. T. i. a pénzt. (Gelungen!) Kértem tehát: lesz-e oly kegyetlen saskeselyű szívű, hogy tőlünk megkivánná pénzünket, holott ő nem hajlandó ide adni a magyarok pénzét? Nem, az nem lehet. Remélem uraim! kellőleg megnyugtattam önöket. Ne féljenek nem juttatjuk Leithániát oly nyomorult állapotba, hogy beteljesedjék rajtunk a görög bölcs szava:

Dem Leithaner

Dem leihl kaner! (Sehr gut!)

A buffetben.

— Olvastad az öreg Pulszky jellemrajzát Deák Ferenczről?

— Olvastam.

— Mit tartasz felőle?

— Csakugy jártam vele mint a valczerral. Az introductióban pufog a nagy dob, barsog a trombita, recseg a réztányér. Találgatjuk mi lesz? Ah, Beethoven symphoniája! Nem az, hanem Lohengrin!.. Egyszerre csak:

Rád! di drum, pam pam, pim pim.

Séne blaue Donau lett belőle. Pulszkytól is eleinte recseg Buckle, Draper, Lecky — s egyszerre csak:

Rád! di drum, pam pam, pim pim —

Pulszky Ferencz kezd mókázni.

Posner Károly Lajos Jeremiás siralmi
ordóinak ellopása miatt.

OH JAJ! Gyürky Ábrám, Newton Izsák és Offenbach Jakob istene! Wäcker-Gotter gerechte! Elcsenték, ellopták, elrabolták, elgründolták, elgyilkolták az ordóimat mind, jaj!

El vagyok vesztegetve, meg vagyok ruinalva, oda vagyok, ide vagyok, ide-oda vagyok, jaj!

Ott lógtak szépen egy auszlagkasztliban az ágyam fölött, hogy mindig szemem előtt legyen mint a mezüze! Mesüge! Vége! Jaj!

Eddig én voltam a legnagyobb tudós az ordographiában, most meg majd nem tudok egy helyes levelet helytelenül megírni, jaj!

Eddig ha talákoztam Ordody Palival, háta mögött a szeme közé nevettem és gondoltam magamban, hogy ő gondolja magában, hogy ő az a Pali Ordody, pedig hát az én vagyok, és qui sait? az Ordodytól az Erdodyig il n'ya qu'un pas de deux, jaj!

Eddig ha láttam a kirakatban a legnagyobb magyar könyvét, a »Blick«-et, gondoltam magamban: »Micsoda egy olyan Blick egy ilyen Gomblickhoz képest, minő az enyém?« Hát még a »Blick auf den Rückblick«, mikor van a világon egy »Blick auf den Gomblick«, jaj!

Oh web geschrien! Dupla W-t kiabálva, jaj!

Megyek keresni ordóimat, mint a nőstény oroszlan elrablott fiókintézetit. Megyek, Jehovah... de hovah? ... sehovah, jaj!

Ah, mért nem vagyok Lohengrin, mint Ellinger barátom, hogy Elza drabanti hercegnőtől elkerhetném összes alattvalóit, a drabantiakat, kutatni az én tolvajomat, jaj!

Dower-port hintek a fejemre, tán lesz belőle Baldower-por, melyre most vajmi nagy szükségem volna, jaj!

Hol keressem elveszett boldogságomat a földgömb e gördülő koczkáján? — jaj!

Kérdeztem Dózsa Györgyöt, kit izzó vaskoronarenddel koronáztak meg: nem-e az enyim volt az a korona? De ő erre azt felelte: süssem meg a magam vaskoronáját, mint megsütötte őt az ő vaskoronája. Jaj!

Kérdeztem Nagy Kristófot, nem-e ő dugta zsebre az én szép kis arany blechlimet, amit az ordó-futtatásban nyertem. De ő azt mondta rá, hogy egész Szász-Köburg-Gótha kedvéért se vágat zsebet a bőrébe, mert hát nádrágja nincsen, jaj!

És mikor megláttam a márcziusi nap sárga medáliáját az égen, azt gondoltam: az én »művészetem« és tudományom« medáliájának a fényében sűtkérezik a világ, pedig hát csak mindennapi nap volt, a mely nicht einmal am Bande zu tragen, jaj!

Hová legyek? Mivé legyek? Ráth Károly melyik szalmaszálába kapaszkodjam? Minő lyukba gomboljam reményeim gombját? Minő hosszú »j«-vel és minő mély »a«-val kiáltsam végig a mindenség semmiségein, hogy:

J.J!?

Csak egy dolog vigasztal meg: az, hogy Gott sei Dank nem igaz az egész. Ihaj!

Egy treppele reklám jó a maga idején. Ej haj, ki leolom chászadj!

J. M.

Ez a Jókai fölülmulja magát Jézust is. Mert Jézus csak a XII. stációig vitte keresztjét — de Jókai a stáció-utca 80-ik számáig.

— Tisztelgés az új vitéznél. —

(Quadrilgal.)

MIKOR kisült hogy rendjelt kapott Jókai, Hozzá siettek tisztelt választó(ka)k, Hadd szóljanak a szabadelvük bókai, Czuppanjanak alázatos kézesókai. Ekkor az új kereszties vitéz Jókai (A kinek jelleme koránsem róka, De söt inkább tetőtől talpig római) Azt mondta hogy: »Czélrt értek végre sóhaji; A magyar író iminár nem schonnai, S keresztje óta vannak méltó okai Eddig lehorgadt fejt büszkén hordani S magát írónak önérzettel mondani.« No ezt a lencsét, melyet tálat Jókai, Ezt megebették kétszer, mint a kókai. A végzést meghatón Nagy István mondta ki: »Vivat! A város dobosa dobolja ki, Hogy végre önérzetre ébredt Jókai!«

Különbség.

Zágrabban, mielőtt megnyílt az egyetem, sok volt a horvát de nem volt deák. Pest meg akkor kapott Horváthot, mikor már nem volt Deákja.

ÁRVIZI KEPEK.

- Ki mit sietett megmenteni. -

Albertus a Franciscust.

Tuszilka Desideriust.

Rákosi az ő tallérszerző péknéjét.

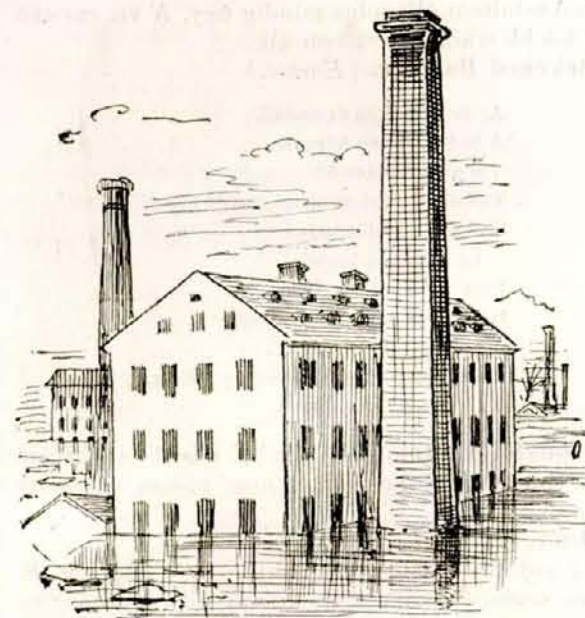
Ernő az ő báróját.

Pulszky az ő múmiáit.

Félhivatalos menekülők.

Igy lett a gőzmalomból vízi malom.

A magyar föltalálók egyletéből.

— Első ülés. —

Elnöklő főfeltalálók. Tisztelt feltalálók uraim! Méltóztatik tudni, hogy mennyire elszegényedett az ország. Mindenfelől azt halljuk, hogy nincs kereset. Már pedig uraim: ahol az emberek nem keresnek, ott egyáltalában nem is találunk. Ezen körülmény nyomása alatt szenved a feltalálási szakma is, mely a közönséges találati mesterségtől csak abban különbözik, hogy ha valaki valamit megtalál, akkor eldugja, ha pedig valamit fel talál, akkor nyilvánosan kiállítja. Uraim! Mi gyűlöljük a titkolódzást! Mi vagyunk a publicitás! Miért ne volna mienk a publicum is? (Igaz!)

Szabadi Delicato kávé. Uraim! Nagyabecült elnöklő főfeltalálónknak igaza van. A publicum a fődolgozó. Vagy nem azért czimbalmoztatok én a «café delicatessenben» minden este, hogy a publicum bejöjjen?

Bekened Daladár. (Énekel.)

Delicato kávéháza ki van festve,
Oda jár a czimbalmos a czimbalmával czimbalmozni
minden este.

Alfeltalálók. Jól van már no! Csak üljön le az úr!
Posner Károlojos. (Berohan a tanácskozó terembe.) Uroim! Én feltaláltom volomit! Én feltaláltam egy finom itotós popirost, omit ki lehet teríteni az utcákon, és az elfogja szivni a Duno vizét, mely épen most készül kiáradni.

Mindnyájan (ijedten.) Hát hogy áll a Duna?

Posner Károlojos. Jól! Gatt! — bar csak az én Rastrir-Anstaltom állt volna mindig úgy. A viz cursusa mindig fölebb száll. Már 23-on áll.

Bekened Daladár. (Énekel.)

Az ár fakad, az ár dagad,
A holló bőszen károogat
S a jégüblára ül.
Ember, tenned most mi marad? —
Szabadi hegedüt ragad
És szörnyen hegedül.
Fuss! — de fizess, te árvizes!
Hajh, nem segít már a tizes,
Plim, plam...
Csattogva zuhog mi felénk a roham,
Ham, ham!

Elnöklő főfeltalálók. Uraim! E rímületes híremem annyira zavarba hoz, hogy nem tudom magamat föltalálni.

Mind. Segítség!

(A segítség megjön egy szempontonon, melyből M. T., híres veszedelem-föltalálók, kiszáll s a gyülekezetet azzal nyugtatja meg, hogy már minden elveszett. A főváros kihalászására alkalmas háló kötéséről kell gondoskodni.)

Mr. John Asboth. Gentlemen! Lehet az a háló egy köntössel kombinálva? Otthon van nekem egy szép

tulipántos otthonkám, melyet másuttkára szivesen följánlanék. A két bojtjába megfogozhatik tiz fuldokló gyerek. (Lelkesedéssel elfogadtatik.)

Elnök. Addig is uraim, míg a Dunába halnánk, ne tévesszük el szem elől összejövetelünk czélját. Ne találjon a pusztulás bevégett kezdemény nélkül.

Oppodi. Ausgeszeuchnet!

Elnök jelenti, hogy hosszas fejtörés után sikerült neki föltalálni a magyar föltalálók egyletét. (Eljenzéssel fogadtatik.)

Patay Esvány jelenti, hogy 60 esztendőn át folytatott kortyologikus buvárlatok alapján szerencsésen kitalálta, miképen lehet a lovat borivásra szoktatni, t. i. úgy, hogy még csikó korában lenyuzzák a bőrét és kulacsra vonják, melybe aztán persze bor dukál. (Helyeslő tudomásul vétetik.)

Csikó Sanyi jelenti, hogy a minap theára lévén hivatalos, ezen első theológiai kísérlete azon fölfedezést érlelte meg benne, miszerint legjobb theológia, mégis csak a héberé. (Mint nem tulajdonképeni találmány, helyeslőleg elvetetik.)

Gyeáky Lalyos ur jelenti, hogy 50 esztendei gömbözevés folytán feltalálta annak a módját: miképen lehessen a löport föltalálni. (Kötvehívő tudomásul vétetik.)

Istóczy Győző bejelenti új találmányát, mely szerint Budáról Pestre tisztességes keresztény embernek irni nem volna szabad, mert Buda a Duna jobb, Pest pedig bal oldalán feküdvén, a jobbról balra való írás zsidónak qualificálható. (Hasonló okból elutasítatik.)

Dr. Fonalóczy jelenti, hogy föltalálta annak a módját, hogyan lehet a trichina spiralis nevű homoeopathologikus férget kanapé-rugó gyanánt értékesíteni. (Helyeslőleg beigtattatik.)

Posner K. I. jelenti, hogy, miután érdemrendjeit mind ellopták, csak mint érdemrendkívüli tag óhajta az egyletbe belépni. (Megengedtetik.)

Wein vízvezetéki igazgató jelenti, hogy a vízvezetés új módját találta föl az árvízben, melyet egyuttal próbaképen be is mutat. (Rémült helyeslés.)

Bekened Daladár bemutatja új 6 löerejű gőzrim-gépét, melyre szabadalmat kér. (Megadatik.)

Mokány Bertalan ur jelenti, hogy kitanálta, mivel lehet elütni még a makkdisznót is, t. i. Makkmahonnal. (Bámuló tudomásul vétetik.)

Ezek után az ülés egy új találmányu kulcsal bezáratik s a tagok egy új találmányu szélesztógépbatása alatt szejjelmennek.

Jogos kétely.

Hogy hihetnék én tovább is Csernátony tiszta kezében, midőn szegény szerkesztő létére a vízkárosultak segélyezésére épen felét adja annak, mit a gazdag kormányelnök adott. Csernátony megazdagodott. Hly rövid idő alatt!

Cs—szky L.

Mokány Berczi

a dombszögi kaszinóban.

— Árvizi mulatság. —

Abezug!

Szalad a Duna mint a csarapér. önteném a nimet nyakába!

Csak nem maradhatok otthol, ha még akkora sarakba dagasztunk is, mikor oda-fönt segittsiger kajabálnak.

Fölmenek, mondok, ekkicsit möntögetnyi. A kajla oszfálton mellátok egy magányos vászoncselidet.

— Nini ifiasszonyka, nem fil a viztül? Ki tanál csapni a Duna, kivált ha jeszre veszi magácskát, mondok negédössen. Mer, kirem, ez a vin folyó is a fiataljára szeret rálocesantani.

— Jaj, nem!

— Ne mentegedődzön ifiasszonyka, biztatom, maj megmentem én magam! De hogy a dereka köré akasztanám a mentő karomat, oat ütött rá, hogy maj magam kajátottam segítségért.

— Ejnye szögám, de haragos járása van a kezinek! Mán csak megvárhatná az ember, hogy az áldozat-kiszsiget nyájásabban fogadják a veszedelemben. Hát még válogatós! Mert afféle M. T. bötüs Mihaszna Tulok gyütt, azzal menekedett el.

Ez az asszonyféle döglük ekkis uniformis után, ha nem rikit is egyeb a ruhádon mint az a két bötüs franél-rongy, akasztanám nyakába az egész mentő elbizottságnak. Azt hiszi a nyovolyás, hogy kenyir köll a nipnek meg szalonna! Bökitek, annyí a mi könyerünk, hogy ha emmás tetejibe raknánk, lenizhetnink rulla a Gellérte; a zsiradékunk meg kitaruná ágyábul a Dunát, ha megereszténénk. Hanem széna köll a nipnek. Azt gyűjtsetek. Meg pizt. Mert ammien káros a vizár, ippeg oan hasznos a pizár, verném csapra a hány hordóba szürték le a bícsi bankóprébül!

Körü níztem a vízi borítványokon. Dereglyével vitettem magam.

Ó-Budán nagyon kiöntött. A partrul ugyancsak sivalkodtak felém, vegyem a bárkamba őket.

— Viszlek, de csak válogatva. A ki nember fiatal, azt megmentem!

Jézus Mária és Mózes! Mikor közel érek, látom hogy merő lucok zsidóság! Hát ez a sok viz Jördánnyá körösztüte a Dunát vagy mi? Czurukk, fajzat! Együtt az özönviz, ki vagy öntve, ürge-náczió! Gyü no, odébb!

Ippeg intenék a csákyásnak, hogy hamarossan takarodjunk el innet — ammint egy boglyas zsidó leginy a hátán hozta oda a mátkáját. Nem volt ocsmány a kóser hajadonka. Mán ezt csak beveszem.

Beléje kapaczkodtam ott, a hol legbiztossabb fogás esik rajta, hogy ki ne csússzon az kezembül. Be jis emeltem szerencsésen és mer más hely nem volt a sok dereglyéstül, elemozsiátul: az ölembe ütöttem a kis Rák-helt. Meglódult a ladik.

— Jaj, az én Kóbim! kiabálja ü.

— Czilikám! jajgatja a göndör völegény. Megálljatok!

De már én meg nem állok. Gyü no! De a Kóbi gyerek a vas gyürübe fogódkodott bele s be akart ugrani közibénk.

— Abrincs jordán! Nem bárka ez, én se vagyok Noé, hogy párossával vegyelek be bennötöket. Elég nekem az egy!

Az arany gyürü ha hozzá füzte is — de a vasgyürü meg elválasztotta a Kóbit a Czilitül. Czurukk, mer a vízbe fujtalak!

A Czilike úgy megijedt a haragomtul, hogy a hónom alá rejtette a baglyas kontyát. A Kóbi gyereknek, hogy engedni nem akartam — hiába, tolakodó a zsidó! — megfogtam a kondor üstökit, aztán Abrahám Izsák szent lélek nevébe úgy a viz alá nyomtam mint a tökök. Mikor az iszapos ábrázatját mutogatta, akkorra mán a pesti parthoz voltunk közel.

Húztam magam is. Sikerült. Hanem nyilván megromlott bennem még az unoka is. A Kóbié, az bizonyosan.

Sokat vihet el az viz. De ja szerelmet, a kedilt soha.

Hadd szöjjék hát az a csöndes!

A folyósóru.

A váltótörvény-javaslatához a bizottság minden zsidaja hozzá szólott, kivéve egy kálo-mistát. Ennek is Jordán a neve.

Utóirat a Kossuth-levéelhez.

— A Helfy zsebébül kihullajtotta B. J. —

B. N. Ugyan kedves Ernő, mit csinált abban a Deák-affaireben? Elment-e önnek az én eszem, hogy ilyen nevetségessé tehette pártját? Szégyjellemben oly pörös valék mint a leáldozó nap bucsuzó sugara a Baldácsi koponyiján. Simon! Simon! dico vobis, hogy ti engem szegény pártszentet blaméroztok in effigie és idegessé tesz'ek in contumatiám!

Kossuth.

A „Magyar Allam“ négy oldala.

— Február 27. —

(És minden következő nap)

1-ső oldal.

Horváth Mihály ur a kötelező ágyasságot hirdeti. Ki is jut érte neki a legnagyobb világlapoktól. A francia »Goupillon général«, a német »Katholisches Rauchfässchen«, az olasz »Voce della Verità« sat. gúnyjal ostromozzák a szabad-elvű (nem szabadonczelvű) »püspököt«, hogy az ágyasság e szennyét rá akarja erőszakolni Magyarországra. Ez az önfeledt ember (?) akar beleülni a Deák Ferencnek székébe, ki ugyan egy hajítófával sem volt különb, de legalább nem volt bujonzc.

3-ik oldal.

London, febr. 23.
Gladstone ur vehemens pápafaló. Van neki pénze a suezi csatorna-részvények megváltására, de a pápának eddig egy pennyt sem adott. Majd megvezekel érte a gyehenna tűzében, hogy nem tiszteli a pennyentiát.

Mória-Pócs febr. 11.

Csodatevő sz. Máriánk ma viradóra a sarkán megfordult. Ez által félremagyarázhatlanul azt jelenté ki, hogy kevesli a lábainál levő perselybe gyűlt apró pénzt. Hívek! Vegyétek fontolóra ezt és adakozzatok bővebben, mert az árviz el fog nyelni benneteket.

r. l.

2-ik oldal.

TÁROBÉGATÓ.

Tizenhatodik gyűjtés.

Szeretet adományok a keresztényeknek kukaczos szalmán fetrenjő édes atyjának.

Összeg: 1440 ft 50 kr, 80 db. arany, 150 db. huszas, 54 kétforintos, 71 tallér, 540 frank, 46 lira, 300 rubel, 270 peso, 398 reis, 251 piaster.

Az árvizról.

»A nyomor mindenféle iszonyu!«

	ft.	kr
Lonkay Antal	—	8
A »M. Allam« szerkesztősége	—	4

4-ik oldal.

Dr. Handler Mór.

Titkos betegségek!

Impotentia!

Gyengült férfi-erő!

Non possumus!

Női meddőség!

Gyermeksikkasztás!

Rendel és meggyón naponkint

10—1. 3—5.

Vidéki trombita.

Debreczen, febr. 25.

Tisztelt szerkesztő ur!

NAGY aggodalommal olvasom az ország fővárosát fenyegető nagy veszély felőli részletes tudósításokat. De ez aggodalmam sem nyomhatja el afeletti örömemet, hogy a fővárosi lapok reporterei az ijedelem, az izgatottság, a közreműlet közben sem veszítik el lovagiasságukat, kedélyességüket, jóakarukat a koesikázó főpolgármester s a szintén koesikázó Jekelfalussy urak irányában. (Dejszen, a guny most nem talál emberül dolgozott mindenki, a főpolgármestertől a csákyásig. De a levelet, a második fele végett, kiadjuk. Szerk.)

A harminczes években is, mikor még Reviczky Ádám volt a magyar kanczellár, kiöntött a Tisza, Berettyó s a Hortobágy. Az akkori debreczeni polgármester, Rakovszki, készített egy csolnakot s a debreczeni földeken megállott árvizre vitetve azt, meglátogatott egyikét dűledező tanyát. Egyebet sem tett. Följelentette ez »erő-, egészség- és életemésző« tettet a kerületi tábla elnöke Lányi, mely táblának egyik tagja Okolicsányi arról volt nevezetes, hogy ökölnyi s kiszökellő szemei voltak. A Rakovszki részére leérkezett érdemkereszt ünnepélyes átadásakor még üdvövések is történtek az akkori városkapitány commendójára.

Mind ezt rövid hat sorban ekként írta meg Sárváry nevű tanuló:

Csolnakázott Rakovszki,
Lánczot küldött Reviczky,
Felakasztotta Lányi
Nézte Okolicsányi.
Azután pedig Majer
Azt kiáltotta: Feuer!

Maradok tisztelettel

Csapó Nagy Péter
hebeli ezvís.

házaság tekintében örökre elnyugodott volna! »Okosak legyetek mint a kigyók!« mond az evangéliom.

Mért nem mondott misét Deák Ferencz lelkéért a kehidai pap! Mert nem fizették meg. Nem lehet kivételt tenni: az Isten előtt mindenki egyenlő.

Kehidán.

DEÁK Ferencz lelkéért egy harangot sem huzatott meg, egy »requam aeternam«-ot sem mondott a tisztelendő ur. Hibáztott a tisztelendő ur! Nem gondolta meg, hogy milyen jó lett volna, ha Deák Ferencz szelleme például csak a polgári

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS, Ferencz-terez 7. sz.

Dr. Handler Mór

orvos- és sebésztudor, szülész és szemész, gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker biztosítása mellett mindennemű

Titkos betegségeket különösen tehetetlenséget,

(elgyengült férfierőt), valamint bőrkiütéseket és vizelesi nehézségeket.

Rendel naponkint délelőtt 10 órától 1-ig, d. u. 3 órától 5-ig, és este 7 órától 8-ig.

Lakik: Pesten, belváros, kigyó-utca 2. sz. a., kigyó- és városház-utca sarkán

(Rottenbiller-féle házban) I. emelet, bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik és a gyógyszerek megküldetnek.

A hivatás és életmód megzavarása nélkül.
Időt vagy kezdetleges titkos betegségeket hasonszenvi gyógymód szerint fényes sikerrel gyógyít
Dr. Ernst L.
Pesten, két sas-utca 24. szám, II. emelet, bemenet a lépcsőn.
Rendelési idő d. e. 10-16 óráig, d. u. 1-5 óráig.
E betegségek gyakran a végből, hogy azonnali eredmény éressék el, a legkönnyelműbb módon nagy adag jó és kéneseivel kezeltek. Az így gyógyultak azonban a legborzasztóbb utóbajoktól támadtatnak meg annyira, hogy a könnyelmű gyógykezelés miatt késő vénségükig szenvednek. Ily veszélyek ellen menedéket nyújt a hasonszenvi gyógymód, mert nemcsak a legrégebb bajokat meggyógyítja, de hatása oly jótékony, hogy utóbajoktól félni nem kell. Az életrend oly egyszerű, hogy mindenkitől megtartható. 16 Levélileg is eszközöltetik rendelés. 10

Nehézkört
(nyavalyát) levél útján gyógyít Dr. Kilišch, specialista orvos, Neustadtban.
Drezda.
(Szászország)
Már 8000-nél több beteg sikeresen gyógyított.

KRUPP F.-féle salakgyapju
legjobbnek elismert begöngyölítő gőz-víz-fűtő csövek, jégtartók stb. számára.
Greiner O.
Berlin, W. S. Gneisenaustr. 112.

2. javított kiadás.

Legközelebb jelent meg a híres, maga nemében egyetlen könyvnek második, tetelesen javított és bővített kiadása:

„ÖNSEGÉLY“

cszimmel, a nemzörések minden betegségei számára hű és megbízható tanácsadó.

Dr. ERNSZT L.

hasonszenvi orvostól. Ezen könyv okulást és segítséget nyújt mindazoknak, kik ifjabb korukban titkos bünt vagy mértéktelen kicsapongást üztek és ennek következtében beteges

gyöngeségben

vagy szédült idegzetben szenvednek, vagy annak közel beállásától fenyegettetnek.

Azok is kik idősült bujakóros, bőrbajokban, bujakóros köszvényben, hughcsőszűkülésben szenvednek, vagy kiknek teste tulságos higanyadagok által gyöngítettett, teljes kigyógyulást találnak.

Nevelők, lelkészek és általában emberbarátok, kik a fiatalság javát szívükön hordják, jól tesszik, ha ezen könyv tartalmával megismerkednek.

Ezen híres könyv, mely nagyobb világosság kedvéért boncztanai ábrákkal van ellátva, minden könyvkereskedésben kapható, de posta útján nálam is megrendelhetetik. Ára 2 frt.

Dr. ERNSZT L. hasonszenvi orvos, Pesten, kétsas-utca 24-ik szám, II-ik emelet.

2. javított kiadás.

Mindég a 2. javított kiadás kérendő.

Egy kabát és egy isten

volt összes vagyonom! segítségre sürgös szükségem volt: bizalommal fordultam Orlicé tanárhoz (Berlin S. W. Wilhelmstrasse 127.) és az ő tekintélye mint híres matematikus ezuttal is fényes tanubizonyosságot tett.

Egy 2900 forintos terno volt az eredménye kitünő számításának. Isten éltesse őt.

Grausz Sámuel.

